

תת"ע 3283/08/13 - מדינת ישראל נגד עמרם חיים אבוחצירא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 3283-08-13 מדינת ישראל נ' אבוחצירא
תיק חיצוני: 50200902083

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עמרם חיים אבוחצירא

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפה כשהדרך לא פנויה לפי תקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם לא התייצב לשיבת ההקראה שנקבעה לתאריך 01/09/2013, הגם שזומן כדן, על כן נשפט בהעדרו.

בית המשפט גזר על הנאשם עונש פסילה 8 חדשים בניכוי ימי פסילה מנהלית; פסילה על תנאי 4 חדשים למשך 3 שנים; הפעלת פסילה על תנאי של 3 חדשים ומאסר על תנאי.

הבקשה לביטול פסק דין שהגיש ב"כ הנאשם נדחתה והנאשם הגיש ערעור.

בהחלטה מיום 14/12/2014, קבעה כבוד השופטת נגה אהד, בחלק האופרטיבי של ההחלטה:

"בנסיבות אלה התיק יוחזר לבית משפט קמא בכפוף לתשלום 1,000 ₪ הוצאות שישלמו תוך 45 יום".

על כן קבעתי מועד לדיון.

בדיון שהתקיים בתאריך 22/02/2015, ביטלתי את פסק דין בהסכמת הצדדים וקבעתי מועד להקראה נוספת. אולם בהמשך, ביקש ב"כ הנאשם שמותב זה יפסול את עצמו מלדון בתיק מהסיבה כי בית משפט זה נחשף להרשעות קודמות של הנאשם, שעל פיהן גם נתן את גזר הדין, כולל הפעלת פסילה על תנאי.

ב"כ התביעה התנגדה לבקשה.

אומר מיד כי מטענת ב"כ הנאשם עולה כי עילת הפסילה נוצרה מיד כשנודע לו שהתיק הוחזר לבית משפט זה על כן, כדי למנוע פגיעה בזכויותיו של הנאשם ביטלתי את ההחלטה שניתנה בתיק.

סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט קובע את המבחן הכללי בשאלת פסילתו של שופט: **"אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**.

בע"פ 4020/94 "דורפמן נ' מ. י." פ"ד מ(4) 768, פסק ביהמ"ש העליון לפני הנשיא מ' שמגר:

"הבהרנו וחזרנו והבהרנו כי כאשר מדובר בשיפוט על ידי שופט שמקצועו בכך (להבדיל ממושבעים), אין בכל שמץ מידע על עברו של הנאשם כדי להצדיק פסילת שופט".

ובהמשך ציין כי:

"פסילת שופט היא מעשה יוצא דופן והיא ישימה רק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים, ורק בנסיבות שבהן מוכח חשש ממשי למשוא פנים...".

בספרו של כבוד השופט יגאל מרזל, דיני פסלות שופט, תשס"ו-2006, בעמ' 302-304 נאמר:

"...לפי סדרי הדין בפלילים, את הרשעותיו הקודמות של הנאשם אין להציג ככלל במהלך בירור האשמה, אלא בשלב הטיעונים לגזר הדין. הרשעות קודמות אינן רלוונטיות ברוב המקרים לשאלת האחריות הפלילית הקונקרטית.

...לעיתים, המידע בדבר הרשעות הקודמות אף נמסר באופן יזום על ידי התביעה או הנאשם, במהלך אחת הטענות המועלות במשפט.

...על כן אין בעצם חשיפת ההרשעות הקודמות כדי לפסול את השופט ויש להחיל את מבחן החשש הממשי למשוא פנים בכל מקרה על פי נסיבותיו".

בע"פ 5959/99, "יוסף פרושינובסקי נ' מד"י" דחה כב' השופט אור את הערעור בקבעו:

"הכלל בעניין חשיפת שופט להרשעות קודמות של נאשם הוא, כי עצם החשיפה אינה משמשת עילה לפסילת השופט: "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט" (מ' שמגר 'על פסלות שופט- בעקבות ידיד תרתי משמע', גבורות

לשמעון אגרנט, תשמ"ז, 87, בעמוד 110).

כמו כן, אין עילה לפסילה, אם המדובר במקרה בו ע"פ הדין מותר לשופט לשמוע הרשעות קודמות במהלך המשפט".

כך שעל-פי הפסיקה והספרות, הכלל הוא כי חשיפה להרשעות קודמות של נאשם לא תהווה עילה לפסילת שופט אלא במקרים חריגים.

אין די בעובדה שהרשעות קודמות של נאשם הגיעו לידיעת שופט כדי להביא לפסילתו, ויש להחיל את מבחן "החשש הממשי למשוא פנים" בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו.

נדגיש בהקשר זה, שלא נטענה על-ידי ב"כ הנאשם כל טענה ספציפית למעט טענה כללית וסתמית שבית משפט זה נחשף לעברו התעבורתי של הנאשם.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפסלות השופט.

הנני קובעת מועד להמשך דיון ליום 1/6/15 שעה 8:30.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לב"כ הנאשם עם אישור מסירה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ה, 02 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.